

08/231-2042/MP
29.04.2016

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА

I СЕСІЯ VIII СКЛИКАННЯ

РІШЕННЯ

№ _____

Про присвоєння звання «Почесний громадянин міста Києва» Матвієнко Н. М.

Відповідно до рішення Київської міської ради від 01 червня 2000 року № 141/862 «Про встановлення звання «Почесний громадянин міста Києва» та заохочувальних відзнак Київського міського голови», Київська міська рада

ВИРІШИЛА:

1. За визначні особисті заслуги у соціально-економічному та культурному розвитку столиці України – міста Києва, активну громадську діяльність присвоїти звання «Почесний громадянин міста Києва» Матвієнко Ніні Митрофанівні – співачці, Герою України, народній артистці України, діячу культури.

2. Контроль за виконанням цього рішення покласти на постійну комісію Київської міської ради з питань місцевого самоврядування, регіональних та міжнародних зв'язків.

Київський міський голова

В. Кличко

Подання:

Заступник голови Київської міської
державної адміністрації

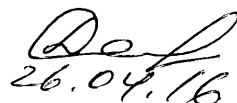
Г. Старостенко

Керівник апарату

В. Бондаренко

Заступник керівника апарату -
начальник управління
по роботі з персоналом

Т. Стекленьова

Погоджено:

Заступник керівника апарату -
начальник юридичного
управління апарату

Л. Верес

Голова постійної комісії Київради з
питань місцевого самоврядування,
регіональних та міжнародних зв'язків

О. Березніков

Секретар постійної комісії Київради з
питань місцевого самоврядування,
регіональних та міжнародних зв'язків

Т. Криворучко

Голова постійної комісії Київради з
питань культури, туризму та
інформаційної політики

В. Муха

Секретар постійної комісії Київради з
питань культури, туризму та
інформаційної політики

О. Поживанов

Начальник управління правового
забезпечення діяльності Київської
міської ради

В. Слончак

Пояснювальна записка
до проекту рішення Київської міської ради
«Про присвоєння звання
«Почесний громадянин міста Києва» Матвієнко Н. М.»

1. Обґрунтування необхідності прийняття рішення.

Підставою для розроблення цього проекту рішення є Положення про звання «Почесний громадянин міста Києва», яке затверджено рішенням Київської міської ради від 01.06.2000 № 141/862 «Про встановлення звання «Почесний громадянин міста Києва» та заохочувальних відзнак Київського міського голови» та подання Інституту літератури ім. Т. Г. Шевченка Національної академії наук України.

2. Мета і завдання прийняття рішення.

Мета прийняття рішення – відзначення особливих заслуг Матвієнко Н. М. перед територіальною громадою міста Києва, її активної громадської діяльності.

3. Загальна характеристика та основні положення проекту рішення.

Матвієнко Ніна Митрофанівна — 1947 р.н., співачка, діяч культури, Герой України, народна артистка України, лауреат Державної премії УРСР ім. Т. Г. Шевченка.

Особистий пісено-музичний матеріал із власного репертуару Ніни Матвієнко складає понад 250 народних пісень і творів українських композиторів, серед яких колядки, щедрівки, веснянки, купальські пісні, жнивварські й обжинкові, весільні, колискові, жартівливі й танцювальні, псалми, історичні та станові пісні, пісні про кохання, родинне життя. Водночас, Н. Матвієнко співпрацює і з сучасними композиторами: Євгенієм Станковичем, Олегом Кивою, Мирославом Скориком, Іриною Кириліною, Ганною Гаврилець та ін.

Розпочала творчий шлях Матвієнко Н. М. у 1966 році, навчаючись у вокальній студії Державного заслуженого українського народного академічного хору ім. Григорія Верьовки. Після закінчення вокальної студії вона стає солісткою цього творчого колективу. Саме у хорі імені Григорія Верьовки відбулося професійне становлення співачки Ніни Матвієнко, сходження до вершин творчої майстерності і слави: У 1978 році вона стала лауреатом Всеукраїнського конкурсу «Молоді голоси», у 1979 році – Всесоюзного телевізійного конкурсу «3 піснею по життю», у 1979 році – Всесвітнього конкурсу фольклорних пісень (Братислава), у 1985 році – XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів (Москва). Гастролюючи з хором

імені Григорія Верьовки, Н. Матвієнко здобула широке світове визнання. Поряд з творчою діяльністю у хорі Н. Матвієнко співпрацювала з іншими колективами, зокрема з 1968 року разом з Марією Миколайчук та Валентиною Ковальською виступала у складі вокального тріо акапельного співу «Золоті ключі». У 1991 році Матвієнко Н. М. стала солісткою камерного оркестру «Київська камерата». Плідною була також співпраця артистки з ансамблями «Мрія», «Березень», «Кобза», хорами «Дударик» та «Хрещатик», капелюю ім. А. Ревуцького.

Окрім яскравого співочого таланту, Матвієнко Н. М. має талант драматичної актриси (з 1989 року вона член Спілки кінематографістів України). У її доробку кінематографічних робіт художні картини «Солом'яні дзвони», «Пропала грамота», «Золоте весілля»; документальні фільми «Кларнети ніжності», «Політ стріли», «Цвіт папороті», «Ой, глибокий колодязю», «Тризна», «Хор народний», «Дівочі мрії», «Ой, гаю мій, гаю», «Весняні варіації», «Ти, моя пісне»; телевізійні вистави «Маруся Чурай», «Катерина Білокур», «Розлилися води на чотири броди»; радіоспектаклі «Лісова пісня», «Князь Святослав», «Сватання на Гончарівці». За участю Н. Матвієнко було знято також відеофільм «Русалчин тиждень», її піснями озвучено науково-популярні та хроніко-документальні фільми. У 1995 році Матвієнко Н. М. зіграла 16 вистав з американським театром La Mama E.T.C. (Нью-Йорк, США). У 1997 році у співпраці із японським танцівником Тадаші Ендо та режисером Сергієм Проскурнею створено музичну виставу «Під сонцем». У 1998 році співачкою взято участь у грандіозному музично-сценічному дійстві «Золотий камінь посіємо ми».

Після закінчення філологічного факультету Київського університету імені Тараса Шевченка Ніни Матвієнко активно займається літературною діяльністю. Під її авторством вийшла друком історія народного хору імені Григорія Верьовки, збірки віршів, оповідань і есе, біографічна книга «Ой виорю нивку широкою» (2003 рік), книга спогадів «Уже так не буде, як є» (2004 рік). Твори Н. Матвієнко періодично з'являються на сторінках таких часописів, як «Україна», «Дзвін», «Жіночий Світ» та ін.

Визначний особистий внесок Матвієнко Ніни Митрофанівни у розвиток національної культури відзначено на державному рівні: у 1985 році їй присвоєно почесне звання «Народний артист УРСР», у 1988 році присуджено премію імені Тараса Шевченка, у 1997 році їй було народжено орденом княгині Ольги III ступеня, у 2004 році їй присвоєно звання Герой України. Н. Матвієнко здобула також широке громадське визнання. Зокрема, у 1999 році співачку нагороджено почесним знаком Всеукраїнського товариства «Просвіта» за вагомий особистий внесок у справу відродження української культури, формування національної свідомості, розбудову та зміцнення Української держави, у 2000 році рішенням ради Фонду інтелектуальної співпраці «Україна – XXI століття» їй присуджено премію імені В. Вернадського.

4. Стан нормативно-правової бази у даній сфері правового регулювання.

Положення про звання «Почесний громадянин міста Києва», яке затверджено рішенням Київської міської ради від 01.06.2000 № 141/862 «Про встановлення звання «Почесний громадянин міста Києва» та заохочувальних відзнак Київського міського голови».

5. Фінансово-економічне обґрунтування.

Не потребує додаткового виділення коштів з місцевого бюджету.

6. Прогноз соціально-економічних та інших наслідків видання рішення.

Присвоєння звання «Почесний громадянин міста Києва» сприятиме заохоченню Матвієнко Н. М., визнанню територіальною громадою міста Києва визначних її заслуг та зміцненню авторитету столиці України – міста Києва.

**Заступник керівника апарату –
начальник управління
по роботі з персоналом**

26.04.16

Т. Стекленьова

Доповідач: Бебко В. А. – начальник відділу з питань нагород управління по роботі з персоналом апарату

ВИКОНАВЧИЙ ОРГАН КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКА МІСЬКА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ)

ДЕПАРТАМЕНТ КУЛЬТУРИ

бульвар Т.Шевченка, 3, м. Київ, 01004, тел.: (044) 279-61-09, факс: 279-59-64

Код ЄДРПОУ 02231933

08.04.2016 № 060-2480
На № _____ від _____

Заступникові керівника апарату -
начальнику управління по роботі з
персоналом апарату виконавчого
органу Київської міської ради
(Київської міської державної
адміністрації)
Стектеньовій Т.А.

Шановна Тетяно Анатолівно!

На Ваш лист від 04 квітня 2016 року № 026н-132 Департамент культури виконавчого органу Київської міської ради (Київської міської державної адміністрації) повідомляє, що підтримує звернення Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка щодо присвоєння почесного звання «Почесний громадянин міста Києва» Матвієнко Ніні Митрофанівні – співачці, Герою України, народній артистці України, культурному діячу.

Ніна Матвієнко працювала солісткою Національного заслуженого українського народного академічного хору ім. Григорія Верьовки. Співпрацювала з вокальним тріо “Золоті ключі” та була солісткою Національного ансамблю солістів “Київська камерата”.

У репертуарі Матвієнко Н.М. безліч народних пісень, серед них обрядові, ліричні, гумористичні, пісні-балади, українські пісні XVII-XVIII століття.

Ніна Матвієнко постійно співпрацює з відомими вітчизняними композиторами сучасності, для неї пишуть свої твори Євгеній Станкович, Олег Кива, Мирослав Скорик, Ірина Кириліна, Ганна Гаврилець та багато інших.

Талант Ніни Матвієнко розкрився також в театральній і кінематографічній областях. Вона зіграла в телеставах (“Маруся Чурай”, “Катерина Білокур”, “Розлилися води на чотири броди”), художніх фільмах (“Солом'яні дзвони”, “Пропала грамота”), в радіовиставах (“Політ стріли”, “Кларнети ніжності”). Співачка озвучила ряд науково-популярних, хронікально-документальних кінофільмів, кілька теле і радіопрограм. У 1988 році був знятий відеофільм за участю Ніни Матвієнко «Русалчин тиждень».

Серед авторських театральних-режисерських робіт актриси музичний спектакль «Під сонцем» (1997) за участю японського танцівника Тадаші Ендо,

а також грандіозне музично-сценічне дійство «Золотий камінь посіємо ми» (1998). У 1995 році Ніна Матвієнко зіграла 16 вистав з американським театром La Mama E.T.C. (Нью-Йорк, США).

Ніна Матвієнко – лауреат конкурсу “Молоді голоси” (Україна, 1978), Всесвітнього радіоконкурсу фольклорних пісень у Братиславі (1978), Всесоюзного телеконкурсу “С песней по жизни” (1979), XI Всесвітнього фестивалю молоді і студентів (Москва, 1985).

У 1985 році за великий внесок Ніни Матвієнко у розвиток українського мистецтва і за її активну культурно-творчу діяльність співакці було присвоєно звання народна артистка України.

1988 році – лауреат Національної премії України імені Тараса Шевченка.

1996 році співачка була нагороджена вищою відзнакою Фонду Міжнародної премії імені М.А. Касьяна – орденом Миколи Чудотворця.

1997 році – нагороджена орденом княгині Ольги III ступеня.

У 2006 році Нані Матвієнко присвоєно звання Герой України.

З повагою

Директор

Д.Попова

Національна Академія Наук України

National Academy of Sciences of Ukraine

**ІНСТИТУТ ЛІТЕРАТУРИ
ІМ. Т.Г.ШЕВЧЕНКА**

**SHEVCHENKO INSTITUTE
of LITERATURE**

01001 м.Київ-1, вул. Михайла Грушевського, 4, тел.: (044) 279-1084, 278-5321,
факс: (044) 278-5281 e-mail: admin@ilnan.gov.ua

« 14 » березня 2016 р.

№ 130/89

Київському міському голові

Кличку В.В.

Шановний Віталію Володимировичу!

Трудовий колектив Інституту літератури ім.Т.Г.Шевченка НАН України, як частина територіальної громади міста Києва, звертається до Вас з проханням присвоїти звання Почесний громадянин міста Києва з нагоди Дня Києва української співачці, народній артистці України, Лауреату Державної премії УРСР ім.Т.Г.Шевченка, Герою України Матвієнко Ніні Митрофанівні.

Увесь життєвий та мистецький шлях Матвієнко Ніні Митрофанівни пов'язаний з розвитком і пропагандою української народної творчості, української народної пісні, що тісно пов'язані з культурно-мистецьким життям столиці України - містом Києвом.

Самобутній талант Ніни Матвієнко, її автентична манера виконання українських народних пісень знаходить і заворожує її шанувальників не тільки в Україні, а й у багатьох країнах Європи, Азії та Америки.

Її особистий пісенно-музичний матеріал із власного репертуару складає понад 250 народних пісень і творів українських композиторів, серед яких колядки, щедрівки, веснянки, купальські пісні, жнивварські й обжинкові, весільні, колискові, жартівливі й танцювальні, псалми, історичні та станові пісні, пісні про кохання, родинне життя.

Київська міська державна
адміністрація
30.03.2016 № 9580

Матвієнко Ніна Митрофанівна займається активною літературною творчістю. Широко відома її автобіографічна книга “Ой виорю нивку широкою”, книга спогадів “Уже так не буде, як є” та інші.

Співачка зіграла в телевиставах “Маруся Чурай”, “Катерина Білокур”, “Розлилися води на чотири броди”, у художніх фільмах “Солом'яні дзвони”, “Пропала грамота”.

Майже все свідоме життя Матвієнко Н.М. пов'язане з містом Києвом, яке постійно надихає її до творчих злетів, до зустрічі з вдячним слухачем, до сцен мистецьких закладів столиці, до шанувальників її непересічного таланту.

Переконані, присвоєння звання Почесний громадянин міста Києва Матвієнко Ніні Митрофанівні буде знаковою і заслуженою подією для всіх жителів міста Києва.

Від імені трудового колективу Інституту літератури ім. Т.Г.Шевченка НАН України

Директор Інституту літератури
ім. Т. Г. Шевченка НАН України
академік НАН України

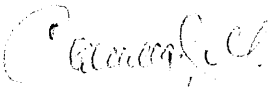

М. Г. Жулинський

**Характеристика особи, яку представлено до нагородження
заохочувальною відзнакою Київського міського голови**

Прізвище, ім'я, по батькові	Матвієнко Ніна Митрофанівна
Дата, місце народження	10.10.1947р., с.Неділище, Ємільчинський район, Житомирська область
Домашня адреса, телефон	01015, м.Київ, вул.Лаврська, 26
Місце роботи (організація), службова адреса, телефон	Пенсіонерка, займається творчою діяльністю
Освіта	Вища, Київський університет ім.Т.Шевченка, 1975р.
Вчене звання	Професор Київського національного університету культури і мистецтв
Кар'єрний зріст	
Стаж роботи (загальний і в даній установі)	45 років
Ідентифікаційний код	1744907907
Трудовий шлях, характеристика з зазначенням конкретних особливих заслуг особи, досягнення (розкрити сильні особисті і ділові якості працюючого, самостійність в прийнятті рішень, виконання розпоряджень керівництва, уважність, відповідальність, комунікабельність, чесність, ініціативність, здібність працювати ненормований робочий день, мінімум 10 предметних)	<p>Трудову діяльність розпочала на заводі "Хіммаш" копіювальницею, потім - помічницею кранівника. У 1966-1968 роках навчалася у вокальній студії Хору ім.Григорія Верьовки. Закінчила Київський університет ім.Т.Г.Шевченка у 1975 році.</p> <p>З 1966 до 1991 року - солістка Державного заслуженого українського народного академічного хору ім.Григорія Верьовки.</p> <p>З 1991 року працює у Національному ансамблі солістів "Київська камерата".</p> <p>Займається літературною творчістю. Автор книг "Ой виорю нивку широкою", "Уже так не буде, як є", публікується у часописах "Україна", "Дзвін", "Жіночий Світ" та інших.</p> <p>Зіграла у телевиставах "Маруся Чурай", "Катерина Білокур", "Розлилися води на чотири броди", художніх фільмах "Солом'яні дзвони", "Пропала грамота".</p> <p>У 1978 році за великий внесок у розвиток українського мистецтва і за активну культурно-творчу діяльність отримала звання заслуженої, а в 1985 році - народної артистки України.</p> <p>Лауреат Державної премії УРСР ім.Т.Г.Шевченка - 1988 рік, Герой України -2006 рік.</p>

Заступник директора Інституту
літератури ім.Т.Г.Шевченка НАН України

 М.М.Сулима

Ви не увійшли до системи Обговорення Внесок

Матвієнко Ніна Митрофанівна

Створити обліковий запис Увійти
 [ред. • ред. код] Стаття Обговорення

Читати Неперевірені зміни Редагувати Редагувати код Переглянути історію
 цю версію було перевірено 12 грудня 2015.

Пошук

У Вікіпедії є статті про інших людей з прізвищем Матвієнко.

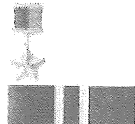

Матвієнко Ніна Митрофанівна (*10 жовтня 1947,

Матвієнко Ніна Митрофанівна

Ніна Матвієнко на концерті у 2012

Основна інформація

Дата народження	10 жовтня 1947 (68 років)
Місце народження	с. Неділище, Ємільчинський район, Житомирська область, Україна
Роки активності	з 1968
Колективи	Хор імені Григорія Верьовки, «Київська камерата»
Нагороди	
Премії	
Звання	

 [Файли у Вікісховищі](#)

(с. Неділище, Ємільчинський район, Житомирська область) — українська співачка, народна артистка України з 1985, Лауреат Державної премії УРСР ім. Т. Г. Шевченка, 1988, Герой України.

[Головна сторінка](#)
[Поточні події](#)
[Нові редагування](#)
[Нові сторінки](#)
[Випадкова стаття](#)

[Участь](#)

[Портал спільноти](#)
[Кнайпа](#)
[Довідка](#)
[Пожертвування](#)

[Інструменти](#)

[Посилання сюди](#)
[Пов'язані редагування](#)
[Спеціальні сторінки](#)
[Постійне посилання](#)
[Інформація про сторінку](#)
[Елемент Вікіданих](#)
[Цитувати сторінку](#)
[Статистика відвідувань](#)

[Друк/експорт](#)

[Створення книги](#)
[Завантажити як PDF](#)
[Версія до друку](#)

[Інші проекти](#)

[Вікісховище](#)

[Іншими мовами](#)

[English](#)
[Español](#)
[Français](#)
[Polski](#)
[Русский](#)

[Редагувати посилання](#)

Член Спілки кінематографістів України (1989). Має доньку Антоніну, теж співачку.

Зміст [сховати]

- 1 Життєпис
- 2 Творчість
 - 2.1 Фільмографія
 - 2.1.1 Актриса
 - 2.1.2 Вокал
- 3 Громадська діяльність
- 4 Відзнаки і нагороди
- 5 Виноски
- 6 Посилання

Життєпис [ред. • ред. код]

Була шостою дитиною в селянській сім'ї Митрофана Устимовича та Антоніни Ільківни Матвієнків (загалом у родині було 11 дітей). Окрім матері, її доглядали Толя, Люся, Марія та Микола, вона ж була нянькою Василеві, Валентині, Іванові, Михайлу, Поліні та Володі.

З 4 років доглядала молодших братів і сестер, пасла худобу, одного літа навіть «наймитувала» у дядька Архипа в сусідньому хуторі Гоноріно. «Я в такій сім'ї народилась, — зізнавалася співачка, — що в дитинстві нічого людського не бачила. Тільки й свята, коли тато не був п'яним і вони з мамою співали...».

Мати, Антоніна Ільківна, мала співочий талант, могла співати в три, навіть у 4 голоси. Наприкінці 1970-х років Ніна Матвієнко записала диск із материними піснями.

Родина жила бідно. Щоб якось полегшити собі життя, батьки вирішили віддати Ніну до інтернату. 11-літня дівчинка мала добрий характер, легко сходилась з людьми. Мати вважала, що їй легше, ніж іншим дітям, буде перенести розлуку з родиною. З 1958 року Ніна навчалася в школі-інтернаті селища Потіївка Радомишльського району. Це було нелегке випробування — один із вихователів карав її за найменшу провину, годинами тримав у кутку на колінах, загадував виконувати найважчу роботу. У школі займалася легкою атлетикою й акробатикою, співала пісні Людмили Зікіної. У 9-му класі закохалася у вчителя Івана, проте через негідну поведінку згодом його покинула.

Одна з викладачок, Людмила Іванівна, порадила Ніні професійно зайнятись співом і спробувати себе в Українському народному хорі ім. Г.Верьовки. Дівчина справді відвідала вокальну студію при хорі, але, закінчивши інтернат, влаштувалася на завод «Хіммаш» копіювальницею, потім — помічницею кранівника. Почувши, що в

літературною творчістю.^[*Джерело?*] Ще в радянські часи Ніна Матвієнко написала історію народного хору імені Григорія Верьовки, надрукувала кілька власних віршів, оповідань і есе. Її твори періодично з'являються на сторінках таких часописів, як «Україна», «Дзвін», «Жіночий Світ» та інших. Вершинним літературним надбанням співачки стала її біографічна книга «Ой виорю нивку широкою», яка вийшла 2003 року у видавництві Українського центру народної культури «Музей Івана Гончара». У книзі подано пісенно-музичний матеріал із власного репертуару (понад 250 народних пісень і творів українських композиторів — колядки і щедрівки, веснянки, пісні до Зелених свят, купальські та петрівчані, жнивварські й обжинкові, весільні, колискові, поховальні, жартівливі й танцювальні, псалми, історичні та станові пісні, пісні про кохання, родинне життя...). 2004 р. вийшла книга спогадів Ніни Матвієнко «Уже так не буде, як є». Також мріє написати художній роман про любов. У 2010 році співачка записала вступне слово до аудіокниги Блаженнішого Любомира «Дорога до ближнього».

Творчість [ред. • ред. код]

У репертуарі співачки багато народних пісень, серед них обрядові, ліричні, гумористичні, пісні-балади, українські пісні XVII–XVIII сторіччя. Ніна Матвієнко співпрацює з відомими вітчизняними композиторами сучасності; для неї пишуть свої твори Євген Станкович, Олег Кива, Мирослав Скорик, Ірина Кириліна, Ганна Гаврилець і багато інших.

Вона зіграла в телівиставах («Маруся Чурай», «Катерина Білокур», «Розлилися води на чотири броди»), художніх фільмах («Солом'яні дзвони», «Пропала грамота»), в радіовиставах («Політ стріли», «Кларнети ніжності»). Співачка озвучила ряд науково-популярних, хронікально-документальних кінофільмів, кілька теле- і радіопрограм. 1984 року брала участь у створенні українського мультфільму «Колискова». 1988 року був знятий відеофільм за участю Ніни Матвієнко «Русалчин тиждень». Серед авторських театральних режисерських робіт актриси музичний спектакль «Під сонцем» (1997) за участю японського танцівника Тадаші Ендо, а також грандіозне музично-сценічне дійство «Золотий камінь посіємо ми» (1998). Крім того, Ніна Матвієнко 1995 року зіграла 16 вистав з американським театром La Mama E.T.C. (Нью-Йорк, США).

Артистка з великим успіхом гастролювала в Мексиці, Канаді, США, Чехії, Польщі, Фінляндії, Кореї, Франції, країнах Латинської Америки.

Дочка Антоніна Матвієнко під впливом матері теж стала співачкою.

Фільмографія [ред. • ред. код]

Актриса [ред. • ред. код]

- 1986 — Звинувачується весілля
- 1998 — Посмішка звіра

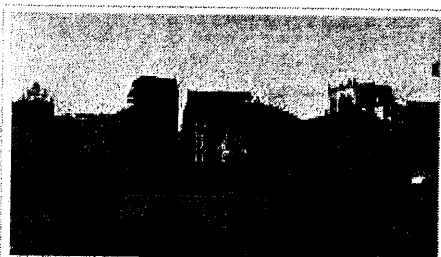
та інші фільми...

Вокал [ред. • ред. код]

- 1989 — Гори димлять

Знімалася в телеспектаклю («Маруся Чурай», «Катерина Білокур»; «Розлилися води на чотире броду»), художніх фільмах («Не мине й року ...», 1973; «Прощайте, фараони!», 1974; «Солом'яні дзвони», 1987), брала участь в радіовиставах («Політ стріли», «Кларнети ніжності»). У 1988 році з Ніною Матвієнко був знятий відеофільм «Русалкіна тиждень». З 1989 року - член Спілки кінематографістів України.

Громадська діяльність [ред. • ред. код]

Ніна Матвієнко на Євромайдані

Ніна Матвієнко — голова журі Міжнародного конкурсу українського романсу імені Квітки Цісик, що проходив 1-3 квітня 2011 у Львівській філармонії^[1]. 22 жовтня 2011 року Ніна Митрофанівна очолила Експертну Раду (Журі) Міжнародного Благодійного Фестивалю талантів

«Дивосвіт» у м. Запоріжжя

Брала участь у Помаранчевій революції^[2] та Євромайдані^[3].

З великим болем висловлюється щодо війни в Україні, називаючи її не патріотичною, а братовбивчою, критично та емоційно висловлюється на адресу нової влади ^[4].

Відзнаки і нагороди [ред. • ред. код]

Творчий шлях артистки був відзначений: у 1978 році за великий внесок у розвиток українського мистецтва і за активну культурно-творчу діяльність співачка отримала звання заслуженої, в 1985-му — народної артистки України.

Лауреат

- «Молоді голоси» (Україна, 1978),
- Всесвітній радіоконкурс фольклорних пісень у Братиславі (1978),

- Всесоюзний телеконкурс «С песней по жизни» (1979),
- XI Всесвітній фестиваль молоді та студентів (Москва, 1985);
- Державна премія України Шевченка (1988),

Нагороди

- Вища відзнакою Фонду Міжнародної премії імені М. А. Касьяна — орден Миколи Чудотворця (1996)
- Орден княгині Ольги III ступеня (1997).
- 21 січня 2006 року указом Президента України Віктора Ющенка нагороджена званням Героя України.

Виноски [ред. • ред. код]

- ↑ УНІАН У Львові відкрили музей Квітки Цісик
- ↑ Ніна Матвієнко: "Януковичу сказала, що маємо бути у Європі"
- ↑ Ніна Матвієнко зникла з екрану Житомирського телебачення через Євромайдан
- ↑ Ніна Матвієнко у програмі Прямим текстом // Остап Дроздов, tvzikua, 11 вересня 2014 року

Посилання [ред. • ред. код]

- Інформація про Ніну Матвієнко
- Довідник «Хто є хто в Україні», видавництво «К. І.С»
- Біографія на сайті «Великі українці»
- Рукоділля Ніни Матвієнко

<p>Категорії: Народились 10 жовтня Народились 1947</p> <p>Герої України — кавалери ордена Держави</p> <p>Кавалери ордена княгині Ольги</p> <p>Лауреати Шевченківської премії 1988 року</p> <p>Народні артисти України Музиканти за алфавітом</p> <p>Уродженці Ємільчинського району</p> <p>Випускники Київського університету Українські співаки</p> <p>Учасники Помаранчевої революції Учасники Євромайдану</p> <p>Українські фольклорні виконавці</p> <p>Члени Національної спілки краєзнавців України</p>
--

Цю сторінку востаннє змінено: 13:35, 20 грудня 2015.

Текст доступний на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-ShareAlike; також можуть діяти додаткові умови. Детальніше див.Умови використання.

**Заступник міського голови –
секретар Київської міської ради**

Березнікову О.І.
Мусі В.В.
Слончаку В.В.

Прошу розглянути проект рішення від 29.04.2016
№ 08/231- 2042/ПР в установленому порядку.

Дутці Л.Я.

Для контролю за проходженням та тиражування.

Юнаковій С.М.

В.ПРОКОПІВ

29 квітня 2016 року

№ 08/231 – 2042/ПР

08/231-2042/MP
29.04.2016

АПАРАТ

**ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ
(КИЇВСЬКОЇ МІСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ)**

бул. Хрецастик, 36, м. Київ, 01044; приймальня: (044) 202 77 66; 202 75 06; факс 202 76 41
E-mail: kmda@kma.gov.ua Код ЄДРПОУ 37853361

26.04.2016 № 209-1237
на № _____ від _____

Заступникові міського голови -
секретарю Київської міської ради
Прокопіву В. В.

Шановний Володимире Володимировичу!

Відповідно до рішення Київської міської ради від 01.06.2000 № 141/862 «Про встановлення звання «Почесний громадянин міста Києва» та заохочувальних відзнак Київського міського голови» надсилаємо нагородні документи та з нагоди Дня Києва просимо розглянути на пленарному засіданні сесії Київської міської ради питання про присвоєння звання «Почесний громадянин міста Києва» Матвієнко Ніні Митрофанівні – співачці, Герою України, народній артистці України, діячу культури.

Додатки: 1. Проект рішення Київради «Про присвоєння звання «Почесний громадянин міста Києва» Матвієнко Н. М.» на 1 арк. в 1 прим.
2. Пояснювальна записка до проекту рішення на 3 арк. в 1 прим.
3. Нагородні документи на 8 арк. в 1 прим.

З повагою

Керівник апарату

В. Бондаренко

010362